

Δ Ι Σ Τ Ι Χ Α

Ἀγράμπελν σ' ἔχαϊδενα, μὰ τώρα εἶσαι πλατάνι
Κι' ὡς τὰ ψηλά σου τὰ κλαριά τὸ χέρι μου δὲν φτάνει.

Ποιὸς τὸ πιστεύει φυλακὴ πῶς εἶν' τὰ δυό σου μάτια;
Μὰ εἶναι σὲ χώραις φυλακαῖς ποῦ φαίνονται παλάτια.

Γλυκὰ ἐκυλοῦσεν ἡ ζωὴ ὡσὰν τὸ ποταμίκι
Μιὰ ἡμέρα ἐλούσθη ἡ ἀγάπη σου κι' ἐγένικεν φαρμάκι.

Μοιάζει καιρὸν ἡ ἀγάπη σου ποῦ μπιστευὸ δὲν ἔχει,
Π' ὅταν ἀστράφτει δὲν βροντᾶ, κι' ὅταν βροντᾶ δὲν βρέχει.

Πῶς ἔχεις πετρίνη καρδιά καὶ τοῦτο δὲν σοῦ πιάνει
Γιατί εἶναι πέτρα ποῦ ἂν σχισθῆ, λαμπρὸ διαμάντι βγάνει.

Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Ἰταλίας Λ. Βόδιο ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος στατιστικὴν τῆς Ἰταλίας, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν ἀριθμούς τινας.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας περὶ τὰ τέλη τοῦ 1889 ἀνῆρχετο εἰς 30,947,306 κατοίκους. Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξήγαγεν ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1881, ἣτις κατέδειξε πληθυσμὸν 28,459,268, καὶ τὴν ἔκτοτε ἐτησίαν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ, καθ' ἣν αἱ γεννήσεις ὑπερτεροῦσι τοὺς θανάτους κατὰ 10—12 ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἔαν ἀφαιρεθῆ ὁ τῶν ἔκτοτε μεταναστεύσεων εἰς ξένας χώρας, ὁ μόνιμος πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 30,000,000.

Αἱ μεταναστεύσεις τῶν Ἰταλῶν εἶνε δύο εἰδῶν, αἱ πρόσκαιροι καθ' ἃς καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναχωρεῖ ἀριθμὸς ἐργατῶν καὶ χειρωνακτῶν εἰς Γαλλίαν, Ἑλβετίαν, Αὐστρίαν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν καὶ αἱ διαρκεῖς, εἰς Ἀμερικὴν, αἵτινες ἠῤῥῆσαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Κατὰ τὸ 1882 ἀνεχώρησαν εἰς Ἀμερικὴν 66,000 ἄτομα, τῷ 1886 85,000, τῷ 1887 128,000, καὶ τῷ 1888 196,000. Τὸ 1889 παρουσιάζει ἐλάττωσιν εἰς 113,000 τὸ 1891 δὲ αὐξήσιν καταπληκτικὴν.

ὑπὸ τὴν ἔποσιν τῆς ὑγεινῆς δὲν φαίνεται ἡ Ἰταλία ἐν μεγάλῃ προόδῳ· οἱ πυρετοὶ, ἡ μάλαρια, νόσοι προσερχόμεναι ἐκ τῆς μολυσματικῆς καταστάσεως τοῦ ἐδάφους εἰς τινα διαμερίσματα, φέρουσι μεγάλας καταστροφάς· τῷ 1888 ἀριθμοῦνται θύ-

ματα 15,987, ἦτοι 5,2 ἐπὶ 10,000 κατοίκων. Οἱ ἐκ τῆς εὐλογίας θάνατοι ὑπερτεροῦσι τοὺς ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ τῆς Εὐρώπης. Τῷ 1888 ἠρίθμουν 18,110 ἦτοι 59.4 ἐπὶ 100,000 κατοίκων. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐκ ταύτης θανάτων εἶνε 34, ἐν Ἑλβετίᾳ 0,6, ἐν Σκωτίᾳ 0,3. Νόμος πρὸς ὑποχρεωτικὸν ἐμβολιασμὸν ἐξεδόθη μόνον τῷ 1888.

Ὡσαύτως οἱ περὶ καθαριότητος νόμοι δὲν τηροῦνται ἀκριβῶς. Λεπτομέρεια περίεργος σημειοῦται ἀριθμοῦ 4,922 δήμεων οἰκουμένων ὑπὸ 1,149,227 κατοίκων, ἐν οἷς ὀλίγα μόνον οἰκίαι ἔχουσι ἀποπάτους. Εἰς τοῦτο ἄς προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἐν Ἑλλάδι εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τῶν χωρίων ὁ ἀπόπατος εἶνε ἀγνωστος, ἐκτελούντων τὸ ἔργον τῆς καθαριότητος τῶν χωρίων, τῶν ὀρνίθων καὶ τῆς βροχῆς.

Ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει ἡ Ἰταλία ἔκαμε σημαντικὰς προόδους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐδιπλασιάσθη ἐν διαστήματι μιᾶς τριακονταετίας· τῷ 1861—1862 ἦτο 1,003,674 τῷ 1887—1888 ἀνῆλθεν εἰς 2,307,982. Οὐχ ἦτον ἡ Ἰταλία καθυστερεῖ ὡς πρὸς τοῦτο ἄλλων πολιτισμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπὶ 100 κατοίκων εἶνε 7.51. Ἐν Γαλλίᾳ (1888) εἶνε 14.49. Ἐν Πρωσσίᾳ (1886) 17.83. Ἐν Ἀγγλίᾳ (1889) 16.39. Ὁ νόμος τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας δὲν ἐφηρμόσθη καθ' ὅλοκληρίαν. Ἀναλφάβητοι ἐν τῇ στατιστικῇ τοῦ 1888 σημειοῦνται 42.98 τοῖς 100. Ἡ μέση ἐκπαίδευσις καὶ ἡ τεχνικὴ εἶνε μᾶλλον προηγμένη. Ἡ δαπάνη τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἀνέρχεται εἰς 8,785,584 φράγκα, δαπανώμενα ὑπὲρ 17 πα-

νεπιστημίων, (μὴ ὑπολογιζομένων 4 αὐτοσυντηρήτων), ἅτινα διατηροῦσι μετὰ δυσκολίας χάριν τοπικῶν συμφερόντων.

Ἡ ἐγκληματικὴ στατιστικὴ δὲν εἶνε λίαν ἐνθαρρυντικὴ. Κατάδικοι ἐπὶ φόνῳ ὑπολογίζονται 8.05 ἐπὶ 100,000 κατοίκων· ἐνθὲν ἐν Αὐστρίᾳ εἶνε 2.15· ἐν Γαλλίᾳ 1.46 καὶ 0,80 ἐν Ἀγγλίᾳ. Αἱ πλείεστα τῶν ἀνθρωποκτονιῶν ἔχουσι ἀφορμὴν ἀνεκδικήσεως καὶ οἰκονομικὰ μίσση, τὸ ἕκτον δὲ μόνον αὐτῶν περὶπου τὴν ἀρπαγὴν ἢ ἄλλους λόγους συμφέροντος.

Ἐν γένει ἐκ τῆς ἀνωτέρω στατιστικῆς μελέτης τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ στατιστικοῦ γραφείου ἐξάγεται ὅτι ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς χώρας, τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως, τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, ἢ Ἰταλία ἔκαμε μεγάλας προόδους· ἡ οἰκονομικὴ μόνον καὶ ἡ ἐμπορικὴ αὐτῆς κατάστασις καθυστερεῖ.

A.M.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἡ τηλεγραφικὴ μεταβίβασις εἰκόνων εἶναι πρόβλημα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις ματαίως ἐζητήθη ἀπὸ ἐτῶν. Πάντα τὰ φανταστικὰ ἐκεῖνα σχέδια ἅτινα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνεφάνησαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν διαφόρων «ἐφευρετῶν» προκαλοῦντα ἐκάστοτε διάφορα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἄρθρα περὶ τῆς «ἐπὶ τέλους λύσεως τοῦ προβλήματος», οὐδεμίαν ἐπέφερον πρόβον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἄλλως δὲν ἔχει τόσον σπουδαίαν πρακτικὴν σημασίαν τὸ ζήτημα τῆς τηλεγραφικῆς μεταβιβάσεως τῶν εἰκόνων, ἢ ἐφαρμογὴ μάλιστα τῆς ἐφευρέσεως θὰ ἦγε ἀρκούντως περιωρισμένη· αἱ πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος προσπάθειαι εἶνε μᾶλλον ταῦτα ἄξιαι πάσης προσοχῆς. Γραμμογραφία καὶ γραφικὸι χαρακτῆρες μετεβιβάσθησαν ἤδη πολλάκις τηλεγραφικῶς μετ' ἐπιτυχίας. Ἄλλως ἔχει ὅμως τὸ πρᾶγμα προκειμένου περὶ εἰκόνων μετὰ σκιῶν ἢ ἡμισκιῶν τῶν ὁποίων ἡ μεταβίβασις δὲν κατορθώθη μέχρι τοῦδε, ἂν καὶ τινες «φαντασιολόγοι» ἐφεύρον δωδεκάδας μεθόδων, χωρὶς ὅμως νὰ τὰς ἐφαρμόσωσιν.

Πρόβον τινα ὡς πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ νέα τις, λίαν ἀπλή μέθοδος ἐν Κλέβελανδ. Ἡ θεωρία ταύτης εἶναι εὐκόλως καταληπτὴ, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ θὰ παρουσιάσῃ ἀμετὰ προσκόμματα.

Ὡς ἀρετηρίαν μεταχειρίζονται φωτογράφημα ἀρνητικόν, ὅπερ ἀντιγράφουσι ἐπὶ πλακῶς ἐκ γελατίνης κεκαλυμμένης ὑπὸ χρωμίου. Ἡ χρωμογελατίνη διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτὸς γίνεται ἀδιάλυτος ἐν θερμῷ ὕδατι, οὕτως ὥστε μετὰ τινα καιρὸν φωτισμοῦ σχηματίζεται ἐν τῷ παχεῖ στρώματι τῆς γελατίνης ἀφανὴς εἰκὼν, τῆς ὁποίας τὰ σκοτεινὰ μέρη ἀποτελοῦνται ἐκ στρωμάτων μᾶλλον ἢ ἥττον παχέων τῆς ἀδιαλύτου πλέον γελατίνης. Ἐάν νῦν προσκολλησώμεν τὸ φύλλον τῆς γελατίνης ἐπὶ οἴουδηποτε ὑποθέματος καὶ ἐπιχύσωμεν ἐπὶ τοῦ ὅλου θερμὸν ὕδωρ, ἀποπλύνει τοῦτο τὴν διαλυτὴν γελατίνην καὶ ὑπολείπεται «φωτανόλυφον», εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ὑψώματα παριστῶσι τὰς σκιάς τῆς εἰκόνος. Τὸ οὕτως ἔτοιμον ἀνάγλυφον προσκολλάται ἐπὶ κυλίν-

δρου, λίαν ὁμοίου πρὸς τὸν κύλινδρον τοῦ φωνογράφου· ὁ ἄξων τοῦ φέρει λεπτὴν ἕλιχα κατὰ τὴν ἐντὸς μήτρας στροφὴν τῆς ὁποίας δείκτης τις ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου πιεζόμενος ἐλικογραφεῖ λεπτῶς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Τὸ ρεῦμα τρέχει νῦν πρὸς τὸν σταθμὸν τῆς ὑποδοχῆς ὅπου ὑπάρχει ὁμοιος μηχανισμός. Ὁ κύλινδρος εἶναι ἐνταῦθα περιεκαλυμμένος ὑπὸ κηρίνης πλακῶς, ἐντὸς τῆς ὁποίας γλυφίς τις, ἀναλόγως τῆς ἐκάστοτε δυνάμεως τοῦ ρεύματος, ἐγγραράσσει βαθείας ἢ ἀβαθεῖς γραμμὰς. Ἀμφότεροι οἱ κύλινδροι, τοῦ τε σταθμοῦ τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ τῆς ὑποδοχῆς, κινοῦνται ἰσοταχῶς καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ κηρίνου περικαλυμματος τοῦ κυλίνδρου τῆς ὑποδοχῆς ἀνάγλυφον ὁμοιον τοῦ ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου τῆς ἀποστολῆς εὐρισκομένου. Ἡ κηρίνη πλᾶξ ἀποτυλίσσεται ἐξαπλοῦται ἐπὶ ἐπιπέδου καὶ λαμβάνεται ἀποτύπωμα αὐτῆς διὰ γύψου. Ἐκ τῆς γυψίνης ταύτης μήτρας σχηματίζουσι εἴτα μετάλλινον ἀποτύπωμα. Ὅλη ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται ἐντὸς ἡμισείας ὥρας μετὰ μικρῶν ἀποτυπωμάτων.

Ὡς δείγματα τοιούτων τηλεγραφικῶν εἰκόνων εἶδον πολλοὶ ἐπιστήμονες δύο φωτογραφίας χορευτριῶν καὶ τὴν λίαν συγκεχυμένην εἰκὼνα τοῦ ἐφευρέτου. Παῖσαι ὅμως αἱ εἰκόνες αὗται ἀπέχουσι πολὺ τῆς τελειότητος. Ὅ,τι κατώρθωσεν ὁ ἐφευρέτης, δὲν εἶναι μέγα μέχρι τοῦδε, ἀρκεῖ ὅμως ν' ἀποδείξῃ τὸ δυνατόν τηλεγραφικῆς μεταβιβάσεως φωτογραφήματος.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Διόρθωσις ὀνίδος

Οἱ ἀκροαταὶ τοῦ καθηγητοῦ Μπιλλρότ παρέστησαν κατ' αὐτὰς εἰς λίαν περίεργον ἐγχείρησιν. Ὡς ἀσθενὴς παρουσιάσθη νέος 25 περίπου ἐτῶν ὑπάλληλος. Κυρίως ὁ νέος ἦτο ὑμίστατος μὲ μεγαλοπρεπῆς παράστημα, ἐνὶ λόγῳ δὲν τοῦ ἔλειπε τίποτε—καὶ ἐν τούτοις ἐζήτει ἐπιμῶνως νὰ τῷ γείνη ἐγχείρησις. Ἄλλὰ μὲ ἐν βλέμμα πρὸς τὸν ξένον ἠδύνατό τις νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι οὗτος βεβαίως δὲν ἦτο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ σχῆμα τῆς ῥινός του καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐθεώρει ἀναγκαίαν τὴν διόρθωσιν ταύτης. Ὁ καθηγητὴς Μπιλλρότ διηγήθη εἰς τοὺς ἀκροατὰς του ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρουσιάσθη πρὸς αὐτὸν νέος μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ κύφους ἦτοι λοφίσκου εὐρισκομένου εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ῥινός αὐτοῦ. Τὸ κύφος τοῦτο τοῦ ἐπικραίνε τὴν ζωὴν διότι ὅπου παρουσιάετο ὁ φέρων αὐτὸ ἐκίνοι ἕνεκα τῆς ῥινός του τὸν γέλωτα.—Δύναται τις νὰ πιστεύσῃ τὸν ἄνθρωπον, εἶπεν ὁ διάσημος χειρουργός, διότι ἡ ἐντύπωσις τῆς ῥινός ἦτον εἰς πολλοὺς λίαν κομικὴ. Αὐτὸς, ὁ Μπιλλρότ ὑπεσχέθη εἰς τὸν νέον «νὰ πράξῃ τι» ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ τοῦ ὑποσχεθῇ ῥίνα Ἀδώνιδος ἀντὶ τῆς νῦν ῥινός μετὰ τῆς δυσaráστου προσθήκης. Μετὰ ταῦτα ὁ καθηγητὴς ἤρχισε τὴν ἐγχείρησιν. Προηγούμενως ἠρώτησεν ἕνα ἐκ τῶν βοηθῶν του, ὅστις συγχρόνως ἦτο φωτογράφος, ἂν ἤθελε «διὰ τὸ ἀσφαλέστερον νὰ φωτογραφήσῃ τὸν ξένον, διότι πιθανόν οὗτος μετὰ τὴν ἐγχείρησιν νὰ διεμαρτύρητο